Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2015. gada 13. maijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Piemērošanas joma — Šķīrējtiesa — Izslēgšana — Ārvalstu šķīrējtiesu nolēmumu atzīšana un izpilde — Dalībvalstī esošas šķīrējtiesas izdots rīkojums — Rīkojums ar mērķi kavēt uzsākt vai turpināt tiesvedību citas dalībvalsts tiesā — Dalībvalsts tiesu tiesības atteikties atzīt šķīrējtiesas nolēmumu — Ņujorkas konvencija

Lieta C-536/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas* (Lietuva) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 10. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 14. oktobrī, tiesvedībā

"Gazprom" OAO

pret

Lietuvos Respublika .

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], palātu priekšsēdētāji R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*] un Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši E. Levits, M. Safjans [*M. Safjan*] (referents), M. Bergere [*M. Berger*], A. Prehala [*A. Prechal*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerāladvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretārs M. Aleksejevs [*M. Aleksejev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 30. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— "*Gazprom*" *OAO* vārdā – *R. Audzevičius, advokatas,*

— Lietuvas valdības vārdā – *A. A. Petravičienė* un *A. Svinkūnaitė,* kā arī *D. Kriaučiūnas,* pārstāvji, kuriem palīdz *V. Bernatonis* un *A. Šekštelo, advokatai,*

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *J. Kemper,* pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – lietuviešu.

— Spānijas valdības vārdā – *A. Rubio González*, pārstāvis,

— Francijas valdības vārdā – *F.-X. Bréchot*, *G. de Bergues* un *D. Colas*, pārstāvji,

— Austrijas valdības vārdā – *C. Pesendorfer*, pārstāve,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *M. Holt*, pārstāvis, kam palīdz *B. Kennelly*, *barrister*,

— Šveices Konfederācijas vārdā – *M. Jametti*, kā arī *M. Schöll* un *D. Klingele*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *A.-M. Rouchaud-Joët* un *A. Steiblytė*, pārstāves,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2014. gada 4. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2000. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.).

2 Šis lūgums ir ticis iesniegts, izskatot prasību, ko cēlusi "*Gazprom*" *OAO* (turpmāk tekstā – "*Gazprom*"), sabiedrība ar juridisko adresi Maskavā (Krievija), par atteikumu Lietuvā atzīt un izpildīt 2012. gada 31. jūlijā pasludinātu šķīrējtiesas nolēmumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Regula Nr. 44/2001 tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulu (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV L 351, 1. lpp.), kas ir piemērojama sākot no 2015. gada 10. janvāra. Tomēr Regula Nr. 44/2001 paliek piemērojama attiecībā uz tādu situāciju, kāda ir pamatlietā.

4 No Regulas Nr. 44/2001 preambulas 2. apsvēruma izriet, ka tās mērķis pareizas iekšējā tirgus darbības interesēs ir ieviest "noteikum[us], lai vienādotu jurisdikcijas kolīziju normas civillietās un komerclietās un lai vienkāršotu formalitātes spriedumu ātrai un vienkāršai atzīšanai un izpildei dalībvalstīs, kurām ir saistoša šī regula".

5 Minētās regulas preambulas 7. un 11. apsvērumā ir noteikts:

"(7) Šīs regulas darbības jomā jāietver galvenie civilie un komerciālie jautājumi, izņemot dažus skaidri noteiktus jautājumus.

[..]

(11) Jurisdikcijas normām jābūt ļoti skaidri nosakāmām, un tām jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā parasti ir atbildētāja domicils un jurisdikcijai vienmēr ir jābūt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās tiesas prāvas priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. [..]"

6 Šīs pašas regulas 1. panta 1. punkts un 2. punkta d) apakšpunkts, kuri ietilpst I nodaļā ar nosaukumu "Darbības joma", ir šādi:

"1. Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas iestādes būtības. To, cita starpā, nepiemēro ieņēmumu, muitas vai ar administratīviem jautājumiem saistītās lietās.

2. Šī regula neattiecas uz:

[..]

d) šķīrējtiesu."

7 Regulas Nr. 44/2001 71. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Šī regula neietekmē konvencijas, kurās dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses un kuras saistībā ar konkrētiem jautājumiem reglamentē jurisdikciju vai spriedumu atzīšanu vai izpildīšanu."

Lietuvas tiesības

8 Civilkodeksa Otrās grāmatas II daļas X nodaļas nosaukums ir "Noteikumi par juridiskas personas darbību izmeklēšanu", un tajā ietilpst 2.124.–2.131. pants.

9 Civilkodeksa 2.124. pantā, kura nosaukums ir "Juridiskas personas darbību izmeklēšanas saturs", ir noteikts:

"2.125. pantā [..] noteiktajām personām ir tiesības prasīt tiesai iecelt ekspertus, kuri veic izmeklēšanu par to, vai juridiskā persona, tās pārvaldes struktūras vai tās locekļi ir rīkojušies atbilstoši, un, ja tiek konstatētas neatbilstošas darbības, piemērot [..] 2.131. pantā noteiktos pasākumus".

10 Saskaņā ar minētā kodeksa 2.125. panta 1. punkta 1. apakšpunktu viens vai vairāki akcionāri, kuriem pieder vismaz 1/10 daļa juridiskās personas akciju, var celt šādu prasību.

11 Šī paša kodeksa 2.131. pantā paredzētajos pasākumos tostarp ietilpst juridiskās personas pārvaldes struktūru lēmumu atcelšana, to pārvaldes struktūru locekļu pilnvaru atcelšana vai apturēšana uz laiku un iespēja noteikt juridiskajai personai pienākumu veikt vai neveikt noteiktas darbības.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

12 No iesniedzējtiesas lēmuma un Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka laikā, kad norisinājās pamatlietas fakti, "*Lietuvos dujos*" *AB* (turpmāk tekstā – "*Lietuvos dujos*") galvenie akcionāri bija *E.ON Ruhrgas International GmbH*, atbilstoši Vācijas tiesībām dibināta sabiedrība, kurai piederēja 38,91 % no tās pamatkapitāla, *Gazprom*, kurai piederēja 37,1 %, un Lietuvas valsts, kurai piederēja 17,7 % no tās kapitāla.

13 2004. gada 24. martā *Gazprom* noslēdza akcionāru līgumu (turpmāk tekstā – "akcionāru līgums") ar *E.ON Ruhrgas International GmbH* un *State Property Fund* (Valsts īpašuma fonds), kas rīkojās *Lietuvos Respublika* vārdā un kuru vēlāk aizstāja *Lietuvos Respublikos energetikos ministerija* (Lietuvas Republikas Enerģētikas ministrija, turpmāk tekstā – "*ministerija*"). Šī līguma 7.14. pantā bija ietverta šķīrējklauzula, atbilstoši kurai "visas prasības, strīdi vai iebildumi saistībā ar šo līgumu vai arī tā pārkāpumiem, spēkā esamību, stāšanos spēkā vai izbeigšanu ir izšķirami šķīrējtiesā".

14 2011. gada 25. martā *Lietuvos Respublika*, ko pārstāvēja *ministerija*, cēla prasību *Vilniaus apygardos teismas* (Viļņas apgabaltiesa) par juridiskas personas darbību izmeklēšanu.

15 Šī prasība bija vērsta pret *Lietuvos dujos*, kā arī pret *V. Valentukevičius*, šīs sabiedrības ģenerāldirektoru, kā arī *V. Golubev* un *K. Seleznev*, Krievijas pilsoņiem, minētās sabiedrības vadības locekļiem, kurus bija iecēlusi *Gazprom*. Ar minēto prasību *ministerija* arī lūdza gadījumā, ja minētajā izmeklēšanā tiktu secināts, ka minētās sabiedrības vai minēto personu darbības ir neatbilstošas, piemērot noteiktus Lietuvas Civilkodeksa 2.131. pantā paredzētus korektīvus pasākumus.

16 Uzskatot, ka ar šo prasību tiek pārkāpta šķīrējtiesas klauzula, kas ietverta akcionāru līguma 7.14. pantā, *Gazprom* 2011. gada 29. augustā vērsās Stokholmas Tirdzniecības palātas Šķīrējtiesas institūtā ar prasību pret *ministerija*.

17 Stokholmas Tirdzniecības palātas Šķīrējtiesas institūta izveidotajā šķīrējtiesā *Gazprom* cita starpā lūdza uzdot *ministerija* izbeigt *Vilniaus apygardos teismas* izskatīšanā esošo lietu.

18 Ar 2012. gada 31. jūlija nolēmumu šķīrējtiesa konstatēja akcionāru līgumā ietvertās šķīrējtiesas klauzulas daļēju pārkāpumu un uzdeva *ministerija* cita starpā atsaukt vai sašaurināt noteiktus prasījumus, ko tā bija izvirzījusi minētajā tiesā (turpmāk tekstā – "2012. gada 31. jūlija šķīrējtiesas nolēmums").

19 Ar 2012. gada 3. septembra rīkojumu *Vilniaus apygardos teismas* uzdeva uzsākt izmeklēšanu par *Lietuvos dujos* darbībām. Tā arī konstatēja, ka lūgums sākt juridiskās personas darbību izmeklēšanu ir tās jurisdikcijā un saskaņā ar Lietuvas tiesībām to nevar veikt šķīrējtiesa.

20 *Lietuvos dujos*, kā arī *V. Valentukevičius*, *V. Golubev* un *K. Seleznev* iesniedza *Lietuvos apeliacinis teismas* (Lietuvas Apelācijas tiesa) apelācijas sūdzību par šo nolēmumu. *Gazprom* turklāt citas tiesvedības ietvaros vērsās minētajā tiesā ar lūgumu atzīt un izpildīt Lietuvā šķīrējtiesas 2012. gada 31. jūlija nolēmumu.

21 Ar pirmo 2012. gada 17. decembrī izdoto rīkojumu *Lietuvos apeliacinis teismas* pēdējo minēto lūgumu noraidīja. Šī tiesa uzskatīja, ka, pirmkārt, šķīrējtiesa, kas izdevusi šo nolēmumu, nevarēja lemt par jautājumu, kas jau bija izvirzīts *Vilniaus apygardos teismas* un par ko šī tiesa bija veikusi pārbaudi, un, otrkārt, ka, lemjot par šo jautājumu, pirmā minētā tiesa nebija ievērojusi 1958. gada 10. jūnijā Ņujorkā parakstītās Konvencijas par ārvalstu šķīrējtiesu nolēmumu atzīšanu un izpildīšanu (*Recueil des traités des Nations unies*, 330. sēj., 3. lpp.; turpmāk tekstā – "Ņujorkas konvencija") V panta 2. punkta a) apakšpunktu.

22 Turklāt *Lietuvos apeliacinis teismas* norādīja, ka ar 2012. gada 31. jūlija šķīrējtiesas nolēmumu, kura atzīšana un izpilde tiek prasīta, šķīrējtiesa ir ne vien ierobežojusi *ministerija* pilnvaras vērsties Lietuvas tiesā saistībā ar juridiskas personas darbību izmeklēšanas uzsākšanu, bet arī noliegusi pilnvaras, kas ir minētajai valsts tiesai, lemt par savu jurisdikciju. Tādējādi šī pati šķīrējtiesa esot pārkāpusi Lietuvas Republikas suverenitāti, kas ir pretrunā Lietuvas un starptautiskajai sabiedriskajai kārtībai. *Lietuvos apeliacinis teismas* uzskata, ka atteikums atzīt nolēmumu ir pamatots arī ar minētās konvencijas V panta 2. punkta b) apakšpunktu.

23 Ar otro 2013. gada 21. februārī izdoto rīkojumu *Lietuvos apeliacinis teismas* noraidīja *Lietuvos dujos* un *V. Valentukevičius*, *V. Golubev* un *K. Seleznev* apelācijas sūdzību par *Vilniaus apygardos teismas* 2012. gada 3. septembra lēmumu uzsākt izmeklēšanu par *Lietuvos dujos* darbībām. Tā turklāt apstiprināja Lietuvas tiesu jurisdikciju izskatīt minēto lietu.

24 Par abiem *Lietuvos apeliacinis teismas* 2012. gada 17. decembrī un 2013. gada 21. februārī izdotajiem rīkojumiem ir iesniegtas kasācijas sūdzības *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas* (Lietuvas Augstākā tiesa). Šī tiesa ar 2013. gada 20. novembra rīkojumu nolēma apturēt kasācijas tiesvedību par otro minēto rīkojumu, līdz tā pieņems nolēmumu kasācijas sūdzībā par 2012. gada 31. jūlija šķīrējtiesas nolēmuma atzīšanu un izpildi.

25 Iesniedzējtiesa, ņemot vērā Tiesas judikatūru attiecīgajā jomā un Regulas Nr. 44/2001 71. pantu, vēlas noskaidrot, vai minētā šķīrējtiesas nolēmuma, kuru tā kvalificē kā "anti-suit injunction", atzīšanu un šādu izpildi var atteikt, pamatojot ar to, ka pēc šādas atzīšanas un izpildes tiks ierobežota Lietuvas tiesas kompetence lemt par savu jurisdikciju izskatīt prasību par izmeklēšanas uzsākšanu par juridiskas personas darbībām.

26 Šādos apstākļos *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Gadījumā, ja šķīrējtiesa izdod "anti-suit injunction" un tādējādi nosaka aizliegumu vienam no lietas dalībniekiem iesniegt noteiktus prasījumus dalībvalsts tiesā, kurai saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 normām par jurisdikciju ir jurisdikcija izskatīt civillietu pēc būtības, vai valsts tiesa ir tiesīga atteikties atzīt šādu šķīrējtiesas nolēmumu tādēļ, ka ar to tiek ierobežotas tiesas tiesības pieņemt lēmumu par tās jurisdikciju, lai izskatītu lietu saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 normām par jurisdikciju?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tā ir attiecināma arī uz gadījumu, kurā ar šķīrējtiesas izdotu "anti-suit injunction" lietas dalībniekam tiek uzdots ierobežot savus prasījumus lietā, kura tiek izskatīta citā dalībvalstī, un ja citas dalībvalsts tiesai ir jurisdikcija izskatīt šo lietu saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 normām par jurisdikciju?

3) Vai valsts tiesa, kas vēlas nodrošināt Savienības tiesību pārākumu un pilnīgu Regulas Nr. 44/2001 efektivitāti, var atteikties atzīt šķīrējtiesas nolēmumu, ja šajā nolēmumā ir ierobežotas valsts tiesas tiesības lemt par savu jurisdikciju un pilnvarām lietā, kura ietilpst Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomā?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

27 Ar saviem jautājumiem, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regula Nr. 44/2001 ir interpretējama tādējādi, ka tai ir pretrunā, ja dalībvalsts tiesa atzīst un izpilda vai arī atsakās atzīt un izpildīt šķīrējtiesas nolēmumu, ar ko vienam lietas dalībniekam tiek aizliegts šīs dalībvalsts tiesās izvirzīt noteiktus prasījumus.

28 Vispirms ir jāprecizē, ka ar minētās regulas 1. panta 2. punkta d) apakšpunktu šķīrējtiesa no tās piemērošanas jomas ir izslēgta.

29 Lai noteiktu, vai strīds ietilpst Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomā, ir jāņem vērā vienīgi šī strīda priekšmets (spriedums *Rich*, C-190/89, EU:C:1991:319, 26. punkts).

30 Attiecībā uz pamatlietas priekšmetu ir jāatzīmē, ka no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka *Lietuvos Aukščiausiasis teismas* ir iesniegta sūdzība, kas vērsta pret *Lietuvos apeliacinis teismas* rīkojumu, ar ko tā atsakās atzīt un izpildīt šķīrējtiesas nolēmumu, kuru iesniedzējtiesa kvalificē kā "anti-suit injunction", ar kuru šķīrējtiesa ir uzdevusi *ministerija* atsaukt vai sašaurināt noteiktus prasījumus, kurus tā ir izvirzījusi Lietuvas tiesās. Paralēli iesniedzējtiesā ir iesniegta sūdzība par tās pašas *Lietuvos apeliacinis teismas* rīkojumu, ar ko tā apstiprinājusi *Vilniaus apygardos teismas* nolēmumu uzsākt izmeklēšanu par *Lietuvos dujos* darbībām, kas, kā tā uzskata, ir civillieta Regulas Nr. 44/2001 1. panta 1. punkta izpratnē.

31 Iesniedzējtiesa norāda, ka šķīrējtiesas nolēmums, ar ko vienam lietas dalībniekam aizliedz izvirzīt noteiktus prasījumus valsts tiesā, varētu apdraudēt Regulas Nr. 44/2001 lietderīgo iedarbību, jo tādējādi varētu tikt ierobežotas tiesas pilnvaras lemt par savu kompetenci izskatīt minētās regulas piemērošanas jomā ietilpstošu lietu.

32 Šai ziņā ir jāatgādina, ka savā spriedumā *Allianz* un *Generali Assicurazioni Generali* (C-185/07, EU:C:2009:69) Tiesa atzina, ka dalībvalsts tiesas izdots rīkojums, kura mērķis ir aizliegt lietas dalībniekam izmantot kādu citu procedūru, kas nav šķīrējtiesa, kā arī turpināt tiesvedību citas dalībvalsts tiesā, kas ir kompetenta atbilstoši Regulai Nr. 44/2001, nav saderīgs ar šo regulu.

33 Principā dalībvalsts tiesas izdots rīkojums, ar ko vienam šķīrējtiesas procesa dalībniekam tiek uzdots neturpināt tiesvedību citas dalībvalsts tiesā, neatbilst vispārējam, no Tiesas judikatūras izrietošam principam, saskaņā ar kuru katra tiesa pati saskaņā ar piemērojamām normām nosaka, vai tā ir kompetenta iztiesāt prāvu, kas ir tās izskatīšanā. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka ar Regulu Nr. 44/2001, izņemot ierobežotu skaitu gadījumu, netiek pieļauts, ka vienas dalībvalsts tiesa kontrolē otras dalībvalsts tiesas kompetenci. Šo kompetenci tieši paredz minētajā regulā ietvertie noteikumi, tostarp noteikumi, kuri attiecas uz tās piemērošanas jomu. Tādējādi dalībvalsts tiesa nekādā mērā neieņem izdevīgāku pozīciju, lai pasludinātu spriedumu par citas dalībvalsts tiesas kompetenci (skat. spriedumu *Allianz* un *Generali Assicurazioni Generali*, C-185/07, EU:C:2009:69, 29. punkts).

34 Tiesa it īpaši ir norādījusi, ka ar šādu rīkojumu radīts šķērslis īstenot pilnvaras, kas citas dalībvalsts tiesai ir paredzētas minētajā regulā, ir pretrunā savstarpējai uzticībai, ko dalībvalstis savstarpēji piešķir savām juridiskajām sistēmām un to tiesu iestādēm, un prasītājam, kurš uzskata, ka arbitrāžas konvencija ir nederīga, nav spēkā vai nav izpildāma, tādējādi tiktu liegta pieeja valsts tiesai, kurā tas jau ir vērsies (skat. šajā ziņā spriedumu *Allianz* un *Generali Assicurazioni Generali*, C-185/07, EU:C:2009:69, 30. un 31. punkts).

35 Šajā lietā iesniedzējtiesa katrā ziņā vēlas Tiesas viedokli nevis par šāda dalībvalsts tiesas pasludināta rīkojuma atbilstību Regulai Nr. 44/2001, bet gan par to, vai ar minēto regulu ir savietojama dalībvalsts tiesas veikta tāda šķīrējtiesas nolēmuma iespējamā atzīšana un izpilde, kurā vienam no šķīrējtiesas procesa dalībniekiem tiek uzdots sašaurināt savus prasījumus, kurus tas izvirzījis tiesvedībā minētās dalībvalsts tiesā.

36 Šai ziņā vispirms ir jāatgādina, kā jau norādīts šī sprieduma 28. punktā, ka šķīrējtiesa neietilpst Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomā, jo tā regulē vienīgi dalībvalstu tiesu kompetenču sadursmes. Tā kā šķīrējtiesas nav valsts tiesas, šī lieta neskar šādu sadursmi minētās regulas izpratnē.

37 Turpinot attiecībā uz principu par savstarpējo uzticību, ko dalībvalstis piešķir savām juridiskajām sistēmām un to tiesu iestādēm, kurš izpaužas kā tiesu kompetenču normu saskaņošana atbilstoši Regulā Nr. 44/2001 noteiktajai sistēmai, ir jānorāda, ka, ņemot vērā pamatlietas apstākļus un jo īpaši faktu, ka rīkojumu ir pasludinājusi šķīrējtiesa, šis nav gadījums, kad minētais princips ir pārkāpts tādējādi, ka vienas dalībvalsts tiesa ir iejaukusies citas dalībvalsts tiesas kompetencē.

38 Šādos apstākļos šķīrējtiesas aizliegums vienam lietas dalībniekam izvirzīt noteiktus prasījumus dalībvalsts tiesā šim lietas dalībniekam neliedz šī sprieduma 34. punktā minēto tiesību aizsardzību tiesā, jo šķīrējtiesas nolēmuma atzīšanas un izpildes procedūrā, pirmkārt, šis lietas dalībnieks var iebilst pret šo nolēmuma atzīšanu un izpildi un, otrkārt, tiesai, kurai par to jālemj, atbilstoši valsts procesuālo tiesību normām un piemērojamajām starptautiskajām tiesībām būtu jānosaka, vai šis nolēmums ir jāatzīst vai nē.

39 Tādējādi šādos apstākļos nedz minētais šķīrējtiesas nolēmums, nedz lēmums, ar ko atbilstošā gadījumā dalībvalsts tiesa to atzīst, neietekmē savstarpējo uzticēšanos dažādu dalībvalstu tiesu starpā, kas ir Regulas Nr. 44/2001 pamatā.

40 Turklāt pretēji rīkojumam, kas tika aplūkots lietā, kurā pasludināts spriedums *Allianz* un *Generali Assicurazioni Generali* (C-185/07, EU:C:2009:69, 20. punkts), tas, ja *ministerija* neievērotu 2012. gada 31. jūlija šķīrējtiesas nolēmumu procedūrā par juridiskas personas darbību izmeklēšanas uzsākšanu, tai neradītu nekādas sankcijas no citas dalībvalsts tiesas puses. No tā izriet, ka tāda šķīrējtiesas nolēmuma, kāds aplūkots pamatlietā, juridiskās sekas atšķiras no minētajā spriedumā aplūkotā rīkojuma sekām.

41 Līdz ar to tāda šķīrējtiesas nolēmuma atzīšanai un izpildei, kāds ir pamatlietā, ir piemērojamas tās dalībvalsts tiesības un piemērojamās starptautiskās tiesības, kurā šīs atzīšana un izpilde tiek lūgtas, bet ne Regula Nr. 44/2001.

42 Tādējādi pamatlietas apstākļos dalībvalsts tiesas, kura izskata paralēli ierosinātu lietu, pilnvaras lemt par savu kompetenci varētu tikt ierobežotas vienīgi tad, ja šīs pašas dalībvalsts tiesa atzītu un izpildītu tādu šķīrējtiesas nolēmumu, kāds ir pamatlietā, pamatodamās uz šīs dalībvalsts procesuālajām tiesībām un, atbilstošā gadījumā, Ņujorkas konvenciju, kuras regulē šo no minētās regulas tvēruma izslēgto jomu.

43 Tā kā Ņujorkas konvencija regulē jomu, kas ir izslēgta no Regulas Nr. 44/2001 tvēruma, tā cita starpā neattiecas uz "konkrētiem jautājumiem" šīs regulas 71. panta 1. punkta izpratnē. Minētais 71. pants regulē tikai attiecības starp šo regulu un konvencijām par konkrētiem jautājumiem, kuri ietilpst Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomā (skat. šai ziņā spriedumu *TNT Express Nederland*, C-533/08, EU:C:2010:243, 48. un 51. punkts).

44 No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Regula Nr. 44/2001 ir interpretējama tādējādi, ka tai nav pretrunā, ja dalībvalsts tiesa atzīst un izpilda vai arī atsakās atzīt un izpildīt šķīrējtiesas nolēmumu, ar ko vienam lietas dalībniekam tiek aizliegts šīs dalībvalsts tiesās izvirzīt noteiktus prasījumus, jo minētajā regulā nav regulēta citā dalībvalstī esošas šķīrējtiesas nolēmuma atzīšana un izpilde dalībvalstī.

Par tiesāšanās izdevumiem

45 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ir interpretējama tādējādi, ka tai nav pretrunā, ja dalībvalsts tiesa atzīst un izpilda vai arī atsakās atzīt un izpildīt šķīrējtiesas nolēmumu, ar ko vienam lietas dalībniekam tiek aizliegts šīs dalībvalsts tiesās izvirzīt noteiktus prasījumus, jo minētajā regulā nav regulēta citā dalībvalstī esošas šķīrējtiesas nolēmuma atzīšana un izpilde dalībvalstī.

[Paraksti]